

Kao okružna varoš u devetnaestom veku, Loznica je veoma rano imala potrebu za zdravstvenom zaštitom o kojoj brine država, što je, svakako, uticalo da se veoma rano, samo mesec dana posle ostalih okruga, u septembru 1839.godine, njoj odredi okružni fizikus. Trebalo je da brzo dobije i javnu apoteku, ali nije bilo tako. Na osnivanje prve građanske apoteke čekaće 34 godine, a za to vreme deliće sudbinu drugih manjih okružnih varoši i snabdevati se lekovima iz "ručnih apoteka" svojih fizikusa, ili, naporedo, i iz apoteke u Šapcu od 1856. godine.

Razlog za toliko čekanje može se tražiti u dosta strogoj državnoj regulativi vezanoj za kontrolu spravljanja i prodaje lekova, ali, isto tako i u neodlučnosti podrinskih okružnih vlasti da se apoteka u Loznici osnuje. Apoteku su mogli držati samo "diplomirani magistri farmacije, ili doktori hemije, koji u isto vreme osvedoče da su priležni u praktiki apotekarskoj i dobroga vladanja bili; da uživaju građansko pravo, ili da će za godinu dana od dobivenog dozvoljenja u srpsko sažiteljstvo stupiti, i da pritježavaju potrebna novčana sredstva za otvaranje uredne Apoteke", a takvih je u Srbiji malo bilo.

Prvu molbu za otvaranje apoteke u Loznici, uputio je mr.Lazar Sekulić iz Šida, 30.10.1871.godine. Molba je postavljena alternativno: "u Loznici, Zaječaru ili Knjaževcu".

Dozvolu nije dobio, nego će uslediti obimna prepiska sa Ministarstvom unutrašnjih dela, sve do 10.03.1872.godine, kad je ministar odlučio:" uverivši se da g. Sekulić ima sposobnosti prema članu 6. Zakona o Apotekama i Apotekarima da sam može rukovoditi sa Apotekom Ministar

unutrašnjih dela je rešio da se dozvoli g.Sekuliću otvoriti i držati apoteku u Loznici, na mestu koje Načelništvo okružno nađe da je za stanovništvo najugodnije, no da prethodno prosioc pokaže načelstvu da ima svojih petstotina dukata cesarskih za otvaranje apoteke"...

Ostavljen mu je rok od godinu dana da obavi sve pripreme i apoteku otvori. Sekulić je "za apoteku uzeo kuću pok. Živana Miletića bivšeg trgovca ovdašnjeg" koja je "dobra i za to udobna" ali "nije po sredini varoši, no na samom kraju". Načelstvo je ocenilo da na drugom mestu kuću nije mogao unajmiti i da se i u toj "na kraju varoši" može dozvoliti. Formirana je komisija za utvrđivanje ispunjenja uslova po zakonu, u kojoj su bili fizikus Okruga šabačkog i okružni lekar podrinski, doktor medicine Josif Svetić, koja utvrđuje da su ispunjeni svi uslovi farmakološki organizacioni, higijenski i odobrava otvaranje apoteke 22.02.1873.godine.

Prva godina rada apoteke bila je po prihodima jedva zadovoljavajuća, jer narod nije bio naviknut da koristi apoteku.Tokom srpsko-turskih ratova je poslovanje apoteke bilo vrlo teško pa je "pionir apotekarstva u Loznici jedva sastavljao kraj skrajem i već je pomišljao da napusti Loznicu". Tražio je, potom, da apoteku preseli u Niš ili Leskovac, a onda da osnuje novu apoteku u Užicu.

Dozvolu dobija za Užice, ali pod uslovom da "u Lozničkoj apoteci postavi jednog administratora za vreme, dok ne nađe kog apotekara da mu apoteku preda ili proda" (28.08.1879.g.). Uslovi za apoteku u Užicu dugo neće biti ispunjeni pune dve godine, ali će 1881. godine apoteku prodati mr. Sofroniju Todoroviću, koji je već bio administrator apoteke.

Ministar je odobrio prodaju, odnosno, kupovinu 05.01.1871. godine. Za lozničku apoteku povoljnije godine poslovanja počinju 1882. godine kada se osniva i prva loznička bolnica. Biće to vrlo bitno za kasniji razvoj apotekarstva u Loznici.

U vreme ratova i apoteka je prestajala sa radom, kao i bolnica. Sve do završetka Drugog svetskog rata i nešto posle toga, apotekarskim poslovima bavili su se prvenstveno farmaceuti. Tako su između dva rata u Loznici postojale dve privatne apoteke koje su snabdevale i bolnicu i građane lekovima. Nakon završetka rata 1945.godine, takođe su postojale dve privatne apoteke, ali su nacionalizovane i postale su Prva i Druga narodna apoteka. Njihovi vlasnici bili su Dragan Milanović i Mile Gajić. Kad je 1953. godine formiran Dom narodnog zdravlja, u okviru njega osnovana je Narodna apoteka. Kasnije, bilo ih je dve. Bile su samostalne ustanove. 03.09.1962.godine odlukom Narodnog odbora opštine Loznica osnovan je Medicinski centar u čiji sastav su ušle i apoteke koje su se integrisale 06.04.1963.godine.

U okviru

Medicinskog centra, koji je kasnije promenio naziv u Zdravstveni centar "Dr Milenko Marin" u Loznici, Apotekarska ustanova je poslovala kao posebna organizaciona jedinica. Odlukom Skupštine opštine Loznica, br. 06-16/93 od 28.05.1993. godine iz sastava Zdravstvenog centra izdvaja se organizaciona jedinica Apotekarska ustanova i organizuje kao samostalna ustanova.

Pod nazivom Apotekarska ustanova "Dr Laza Lazarević" ustanova je poslovala do 17.02.2011. godine, kada je u Registar Privrednog suda u Valjevu upisana promena naziva i osnivača. Od 17.02.2011. godine ustanova posluje pod nazivom: Zdravstvena ustanova "Apoteka

Loznica", sa sedištem u Loznici u ulici Bolnička 65.

[Vrh strane](#)